

ZPRAVODAJ ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
Neděle	10.4.	9.30 18.00	3.neděle velikonoční proboštský chrám – mše svatá klášterní kostel - mše svatá
Pondělí	11.4.	7.30	Proboštský chrám – mše svatá
Úterý	12.4.	18.00	Klášterní kostel – mše svatá
Středa	13.4.	18.00 18.30	Dnes se dožívá věku 54 let duchovní správce naší farnosti, pan vikář P. Ivo Valášek – vyprošujeme mu Boží pomoc a ochranu Proboštský chrám- mše svatá Proboštsství – sál v přízemí – setkání Focolare
Čtvrtek	14.4.	17.00 18.00 20.00	klášterní kostel - výstav Nejsvětější svátosti, adorace klášterní kostel - mše svatá kaple na proboštsství – modlitba mužů
Pátek	15.4.	18.00 18.30	Proboštský chrám - mše svatá kaple na proboštsství - společná modlitba matek
Sobota	16.4.	17.00 18.00	Dnes se dožívá pozhnaného věku 89 let emeritní papež Benedikt XVI., kéž ho Bůh posiluje ve snášení stáří Proboštský chrám - mše svatá s nedělní platností Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	17.4.		4. neděle velikonoční, neděle „Dobrého pastýře“. Celocírkevní den modliteb za povolání k duchovnímu stavu, tedy za nové kněze, jáhny a řeholníky Pořad bohoslužeb jako v neděli 10.4.
Pondělí	18.4.		pořad bohoslužeb jako 11.4.
Úterý	19.4.		pořad bohoslužeb jako 12.4.
Středa	20.4.		pořad bohoslužeb jako 13.4.
Čtvrtek	21.4.		pořad bohoslužeb jako 14.4.
Pátek	22.4.	8.30 18.30	proboštský chrám – mše svatá Večer mše sv. nebude Kavárnička na proboštsství – beseda „Rozumět internetovým dětem“
Sobota	23.4.	9.00 17.00 18.00	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa, mučedníka, českého patrona Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva Proboštský chrám- mše svatá s nedělní platností Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	24.4.		5. neděle velikonoční (svátek sv. Jíří dnes nelze liturgicky slavit) pořad bohoslužeb jako 10.4.
Pondělí	25.4.		Svátek sv. evangelisty Marka Pořad bohoslužeb jako 11.4.
Úterý	26.4.	15.30	Proboštsství – sál v přízemí – setkání sekulárního řádu sv. Františka Pořad bohoslužeb jako 12.4.
Středa	27.4.		Pořad bohoslužeb jako 13.4. , po mši v sále v přízemí – setkání Focolare
Čtvrtek	28.4.		pořad bohoslužeb jako 14.4.
Pátek	29.4.	18.30	svátek sv. Kateřiny Sienské, patronky Evropy (má oltář v zadní části levé boční lodi proboštského chrámu) pořad bohoslužeb jako 15.4. Proboštsství - kaple na proboštsství - společná modlitba matek
Sobota	30.4.	10.30 17.00 18.00	Televize Noe - přímý přenos z biskupského svěcení v Plzni proboštský chrám – mše svatá s nedělní platností Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	1.5.	9.30 18.00	Začíná měsíc květen, tradičně zasvěcený k úctě Panně Marie 6. neděle velikonoční proboštský chrám - mše svatá se zaměřením pro rodiče s dětmi klášterní kostel – mše svatá.
Pondělí	2.5.		pořad bohoslužeb jako 11.4.
Úterý	3.5.		pořad bohoslužeb jako 12.4.
Středa	4.5.		pořad bohoslužeb jako 13.4.
Čtvrtek	5.5.	17.00 18.00	Slavnost Nanebevstoupení Páně Doporučený svátek k účasti na mši svaté, začíná Novena k Duchu Sv. proboštský chrám - výstav Nejsvětější svátosti, adorace proboštský chrám – mše svatá
Pátek	6.5.		První pátek v měsíci květnu, den zvláštní úcty k Nejsvětějšímu Srdci Páně pořad bohoslužeb jako 15.4.
Sobota	7.5.	17.00 18.00	proboštský chrám – mše svatá s nedělní platností Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	8.5.		7.neděle velikonoční (státní svátek) – Den matek, všem maminkám a babičkám děkujeme a přejeme Boží pomoc a radost z dětí a vnoučat. Pořad bohoslužeb jako 10.4. Pozor: příští neděli je Slavnost Seslání Ducha Svatého – Boží hod svatodušní.

Poděkování duchovní správy

Duchovní správa děkuje všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na liturgickém i neliturgickém dění v Svatém týdnu v proboštském chrámu a na přípravě i uskutečnění všech velikonočních obřadů, včetně pobožností křížových cest. Jistě všechny zmrtvýchvstalý Kristus za jejich ochotu odmění. Stejně tak patří veliké poděkování Chrámovému sboru Adama Michny za uskutečnění nádherného velikonočního koncertu duchovní hudby.

Spolek Hippolyt zve zejména rodiče na besedu „Rozumět internetovým dětem“,

kteřá se koná v pátek 22.4. od 18,30 hodin v kavárničce na proboštství. Besedovat budou salesiáni P. Mgr. Libor Všetula a Mgr. Anežka Hesová o problematice dětí ve vztahu k internetu.

Májové pobožnosti

Tak, jak bývá zvykem, budou v měsíci květnu krátké mariánské pobožnosti ve spojení s večerní mší svatou. K nebesům ať zalétají naše modlitby i písně k oslavě Matky Boží. Vždyť „skrze Marii k Ježíši“.

Doporučení k modlitbě křížové cesty ve volné přírodě

Jedním z míst naší vlasti, kde ve volné přírodě se nacházejí jednotlivá zastavení křížové cesty, je i naše město. O umučení a smrti Ježíše Krista můžeme rozjímat nejen v době postní, ale po celý rok. Těm, kdo mají možnost, se vřele doporučuje **projít se parkem a zde, v nádherné jarní přírodě, se soukromě pomodlit křížovou cestu** okolo nedávno obnovených a novými obrazy opatřených kamenných zastavení. Křížová cesta začíná poblíž břehu řeky Nežárky, pokračuje parkem a končí u kostela sv. Jakuba. **Vhodně tak spojíme to, co je příhodné pro duši s tím, co je užitečné pro tělo** jak dospělých, tak i mládeže.

Pozvání do „farní kavárničky“

Spolek Hippolyt (www.hippolyt-jh.cz) Vás srdečně zve každou neděli po dopolední mši svaté do „farní kavárničky“ na proboštství.

Úmysly mší svatých od 11. dubna 2016 do 8. května 2016

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

J – kostel sv. Jana Křtitele

V – kostel sv. Václava

KnP - kaple na proboštství

Po 11.4.	P	Za ř z rodiny Krýztlů	Po 18.4.	P	
Út 12.4.	K	Za ř paní Marii Babuškovou	Út 19.4.	K	Za ř Annu Hlaváčovou
St 13.4.	P	Za rodiny Čejkovy a Jizbovy	St 20.4.	P	O milost Boží za maminku Annu Schánělovou
Čt 14.4.	K	Za ř MUDr. Antonína Kaislera a za jeho rodiče	Čt 21.4.	K	Za ř rodiče Supekovy a Kubátovy a prarodiče Supekovy a Kubátovy a Sojkovy a Krůlovy
Pá 15.4.	P	Za ř MUDr. Františka Lobkowicze a jeho rodinu	Pá 22.4.	P	Ráno v 8.30: Za ř P.Ondřeje Hujčka
So 16.4.	P	Za ř Jitku Beránkovou a rodiče	So 23.4.	P	Za ř Vlastu Snížkovou a rodiče
Ne 17.4.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Na poděkování a s prosbou o Boží milosrdenství pro všechny drahé živé i ř a za šťastné shledání v nebi	Ne 24.4.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za ř manžele Barákovy, jejich rodiče a dceru Zdeňku

Po 25.4.	P	Poděkování za dar křtu svatého a prosba o Boží ochranu pro Ondráška	Po 2.5.	P	Za živé a ř z rodiny Zudů a Votavů
Út 26.4.	K	Za Marii Korandovou, jejího manžela, sestry Zdeny a Věru a za jejich rodiče	Út 3.5.	K	Za ř Stanislava Krejčů, jeho rodinu a duše v očistci
St 27.4.	P	Na úmysl dárce (I)	St 4.5.	P	Na úmysl dárce (I)
Čt 28.4.	K	Za ř Evu a Miroslava Hronovy	Čt 5.5.	P	
Pá 29.4.	P	Za Čestmíra Mazálka a rodiče z obojí strany	Pá 6.5.	P	Na úmysl dárce (I)
So 30.4.	P		So 7.5.	P	Za ř Ladislava Uhlíka, oboje rodiče a duše v očistci
Ne 1.5.	P K	Ráno: Za farnost Večer: O Boží požehnání a zdraví pro Jindřišku Večeřovou	Ne 8.5.	P K	Ráno: Za farnost Večer: Za rodinu Žárovu, Fojtovu, rodiče a sourozence

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 8. května 2016

Vydává Proboštství v Jindř. Hradci, Kostelní 74/I. Zde se také přijímají Vaše příspěvky do farního zpravodaje. www.proboštstvi-jh.cz

Číslo telefonů na proboštství: 384 361 690, mobil P. Ivo Valášek: 731 402 928, mobil J. Tomasz Zbucki: 721 850 039

Šedesát let od zavedení „Obnovných obřadů Svatého týdne“

Jistě máme ještě všichni v paměti letošní nádherné liturgické obřady Svatého týdne, kdy:

- na **Květnou neděli**, v úvodu mše svaté, v průvodu s požehnanými ratolestmi v rukou, jsme si připomínali slavný vjezd Kristův do Jeruzaléma. Byl to slavnostní průvod k počtě Krista Krále. Pak, při bohoslužbě slova této mše svaté, jsme jako evangelium vyslechli pašije, nebo-li zprávu o Kristově umučení. V tomto dnu jsme tedy slyšeli jak „*Hosana, synu Davidovu*“, tak také „*at' je ukřižován*“.

- na **Zelený čtvrtek** jsme si slavnou mší svatou připomenuli poslední Ježíšovu večeři před jeho zatčením, ustanovení Nejsvětější svátosti oltářní (Eucharistie), ustanovení svátosti kněžství, a byli svědky velmi působivého obřadu mytí nohou zástupcům Božího lidu z naší farnosti. Na konci mše svaté přenesení Nejsvětější svátosti na vedlejší oltář mělo symbolizovat, jak Ježíš s apoštoly odešel z večeřadla do Getsemanské zahrady a zde prožíval smrtelné úzkosti.

- na **Velký pátek** není mše svatá, ale působivé velkopáteční liturgické obřady na památku utrpení a smrti Páně. Tyto obřady se skládaly ze čtyřech částí: z bohoslužby slova, při které jsme vyslechli zprávu o umučení Páně (pašije), jak ji napsal svatý evangelista Jan, následovaly slavnostní přimluvy, pak uctívání svatého kříže a liturgické obřady končily svatým přijímáním. Také jsme měli možnost během dne navštívit otevřený proboštský chrám a účastnit se dopoledne i odpoledne pobožností křížové cesty.

- na **Bílou sobotu** jsme opět mohli navštívit přes den otevřený proboštský chrám a pomodlit se v tichosti u tak zvaného Božího hrobu. Během dne jsme si, každý soukromě, podle svých možností, připomínali, že Pán Ježíš odpočívá v hrobě. Bílá sobota byla tedy dnem smutku, dnem ticha.

Úplně jiný ráz měly pak večer liturgické obřady **velikonoční vigilie**, nebo-li slavnost Velké noci, která už liturgicky patří k největšímu svátku liturgického roku – **Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně**. Tyto nádherné a ojedinělé noční obřady začínaly žehnáním ohně a velikonoční svíce (paškálu), velikonočním chvalozpěvem (Exultet), vyslechli jsme čtení za Starého zákona a pak následovala mše svatá, spojená se svěcením křestní vody a obnovou křestních slibů. Každý, kdo se bez vážné příčiny těchto vzácných a vznešených nočních liturgických obřadů neúčastnil, se duchovně velmi ochudil, tyto obřady jsou vskutku vrcholem celé liturgie církve.

Z historie víme, že slavnostní vjezd Kristův do Jeruzaléma (Květná neděle), ustanovení Nejsvětější svátosti při poslední večeři Páně (Zelený čtvrtek), vzpomínku na umučení Ježíšovo a jeho potupnou smrt na kříži (Velký pátek), Krista v hrobě, jako posvátný den ticha (Bílá sobota) i slavné Kristovo vzkříšení (Velikonoční vigilie) si připomínali křesťané už i v prvních stoletích existence církve. Liturgické obřady však, oproti těm v pozdější době, byly jednodušší, ale zřejmě i více duchovně prožívané. Obřady se konaly ve dnech a hodinách, jež se shodovaly s dobou, v níž se dotyčné události skutečně staly, tedy obřady Květné neděle v ten den dopoledne, obřady Zeleného čtvrtku večer v době, kdy se obvykle večeří, obřady Velkého pátku ten den odpoledne, kdy Kristus umíral na kříži a obřady Velikonoční vigilie v noci ze soboty (Bílá sobota) na neděli (Boží hod velikonoční). Je vhodné připomenout, že ze všech výše uvedených dnů se jako první a nejstarší slavily obřady Velikonoční vigilie, které probíhaly celou noc a končily teprve před východem slunce. Proto pak také v neděli, na Boží hod velikonoční, už se nekonaly mše svaté, lidé, kteří se účastnili nočního bdění a modlení, v neděli doma odpočívali.

Ve středověku byly liturgické slavnosti překládány vesměs na dopoledne, čímž pozbývaly svého hlubokého smyslu symbolického i slovního. Nad to Bílá sobota, správně den smutečního ticha z úcty ke Spasiteli, odpočívajícímu v hrobě, hned ráno už dostala zcela jiný charakter a změnila se v den radosti. Jak to bylo absurdní, že na Bílou sobotu, když ráno již intenzivně svítilo slunce, byl před kostelem žehmán oheň a velikonoční svíce, jako symbol světla zmrtvýchvstalého Krista a k tomu ještě navíc, na závěr mše svaté, tedy v plném dopoledni, byly zpívány nešpory, což jsou večerní chvály z breviáře (Denní modlitba církve). Zatímco dříve byl Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota církevně i státně zasvěcenými dny, aby lidé mohli odložit všední starosti a soustředili se k vroucímu prožití jednotlivých dnů, vlivem změněných hospodářských a sociálních poměrů, papež Urban VIII. (ten, který povýšil v roce 1625 jindřichohradeckou faru na infulované proboštsví) v roce 1642 rozhodl, že tyto dny budou dny všedními. Tím značný počet věřících vázaných svým povoláním a zaměstnáním, byl z účasti na liturgických slavnostech v těch dnech vyloučen. A tak, ke škodě Božího lidu, se obřady konaly v poloprázdných kostelích.

Již koncem 19. století a v začátku století 20. se objevily návrhy, aby obřady Květné neděle, Zeleného čtvrtku, Velkého pátku a Velikonoční vigilie byly přepracovány a konaly se jako v dobách prvotní existence církve. Jak je známo, v katolické církvi, než je o něčem rozhodnuto a něco nově zavedeno, tak to většinou trvá dlouhou dobu (jak dlouho třeba trvalo svatořečení svaté Anežky České a nebo blahoslavení čtrnácti pražských františkánských mučedníků z roku 1611 a dalších příkladů je celá řada). Negativně do toho zasáhly ve 20. století i obě světové války, kdy vedení církve mělo úplně jiné starosti. Teprve po skončení druhé světové války, když se znovu objevovaly požadavky na reformu liturgických obřadů Svatého týdne, požádal papež Pius XII. vatikánskou kongregaci pro obřady, aby byla reforma zahájena u toho nejvíce problematického dne, jakým je Bílá sobota s obřady velikonoční vigilie. Tyto obřady byly přepracovány a posunuty z rána Bílé soboty na noc ze soboty na neděli Božího hodu velikonočního. Poprvé se tak zcela nezávazně mohly slavit v roce 1951, ale jen na zkoušku. (na území

Československa to nebylo). Výsledkem byly nadšené projevy a souhlas, jak ze strany biskupů, kněží i laiků a žádosti, aby se urychleně pokračovalo i v reformě obřadů také ve všech dalších dnech Svatého týdne, a to se stalo.

A tak **na Květnou neděli v roce 1956 vstoupily závazně v platnost tak zvané „Obnovené obřady Svatého týdne“.** Letos je tedy tomu přesně šedesát let. Ve Vatikánu byla vydána nová kniha v červených tvrdých deskách, se všemi přepracovanými obřady Květné neděle, Zeleného čtvrtku, Velkého pátku i Velikonoční vigilie a to jak s provádějícími rubrikami, tak novými texty. A protože ve Vatikánu dobře věděli, v jaké nepříznivé situaci (bez biskupů, bez finančních prostředků) se nachází v polovině 50. let 20. století katolická církev v Československu, každá farnost dostala 1 až 2 tyto knihy, jako dar papeže Pia XII., zdarma. I u nás se později podařilo tuto knihu vytisknout v brožovaném vydání. Je samozřejmé, že celé obřady byly tehdy pouze v latině. To například znamenalo, že když na Květnou neděli a Velký pátek zpíval chrámový sbor česky pašije, kněz je musel tiše recitovat latinsky – to však v té době nebylo nic neobvyklého, vždyť, i když při slavné mši svaté zpíval chrámový sbor latinské mešní ordinarium (Kyrie, Gloria, Credo...), i tak celebrant mše svaté byl povinen (pro jistotu, že nebude sborem nic vynecháno) tiše latinsky recitovat celý předepsaný text.

Před zavedením Obnovených obřadů Svatého týdne v roce 1956, byly nařizeny dva požadavky:

@ **řádná příprava** na obřady a jejich podrobné vysvětlení Božimu lidu ve farnosti, aby se jich mohl aktivně účastnit. K tomu také u nás v roce 1958 vyšel pro věřící (vydala Česká katolická Charita) takový malý latinsko-český „misálek“. Byl to zázrak, že stát, propagující materialistický světový názor a pronásledující věřící lidi, také byl schopen ukázat církvi trochu vlídnější tvář.

@ doba konání : liturgické obřady konat v době, kdy se dotyčné události skutečně staly. A tak bylo nařízeno, že

a) obřady Květné neděle (žehnání ratolestí a průvod oproti stavu před rokem 1956 značně kratší a jednodušší) mohou být před hlavní mší svatou dopoledne i odpoledne,

b) Na Zelený čtvrtek je v katedrálách biskupská mše svatá, spojená se svěcením svatých olejů (olej pro nemocné, olej křtěnců a tak zvané svaté křížmo, t.j. olej + balzám ke kněžskému svěcení, svěcení kostela, oltáře, k biřmování). Svaté oleje se používaly ve velikonoční vigilií také při svěcení křestní vody. Jen pro upřesnění: se svěcením olejů byl v 50. letech 20. století problém. Tehdejší státní dozorcí nad církvemi věděli, že zatímco kapitulní vikáři, stojící v čele diecézí, mají mnohé pravomoci, tak přesto jáhenské a kněžské svěcení i svěcení svatých olejů nemohou vykonávat, protože k tomu mají pravomoc pouze biskupové - a ti vlastně všichni v té době byli v internaci nebo ve vězení. Řešilo se to tak, že když olomoucký arcibiskup Dr. Matocha byl v podstatě ve vězení v arcibiskupském paláci, tak v naprosté tichosti a pod dozorem státních církevních úředníků posvětil svaté oleje v arcibiskupské kapli a odtud pak byly dále šířeny po Českých zemích, když zemřel, jezdil do pražské katedrály světit oleje na Zelený čtvrtek dopoledne některý biskup ze Slovenska. To pak třeba pro českobudějovickou diecézi znamenalo, že dopoledne v Praze čekalo osobní auto kapitulní konsistoře (název biskupského úřadu bez biskupa), to posvěcené oleje převezlo do Českých Budějovic, kde si je vyzvedli páni vikáři a k vikáři si pak během Velkého pátku nebo dopoledne Bílé soboty přijeli pro oleje kněží z jednotlivých farností, kteří je večer potřebovali při svěcení křestní vody. Vše bylo jistě tak, že kněží ve farnostech, v případě nějakého „zádrhelu“, kdyby neobdrželi svaté oleje včas, směli při velikonoční vigilií použít svaté oleje také z loňského roku, pokud jim zbyly.. Bez biskupa to bylo složité !

Bylo stanoveno, že na Zelený čtvrtek smí být ve farnosti pouze jedna jediná mše svatá, která smí začít nejdříve o 16. hodině a nejpozději o 21. hodině. A oproti dřívějšímu byl ve všech farnostech při této mši svaté nově povolen obřad umývání nohou dvanácti mužům, nejlépe starcům. Na konci mše svaté, po přenesení Nejsvětější svátosti na vedlejší oltář (tak zvaná Getsemanská zahrada) přibyl ještě obřad obnažování oltářů a pokud to jde, odstraňování ozdob a křížů.

c) Významnou změnou v závěru obřadů na Velký pátek byla možnost, aby všichni, kdo jsou na to připraveni, mohli přistoupit ke svatému přijímání (dříve přijímal pouze kněz). Jinak struktura obřadů (s výjimkou svatého přijímání pro všechny) se moc nezměnila: bohoslužba slova s pašijemi, přímlyvy, uctívání svatého kříže a obřad svatého přijímání, který se používá při podávání Eucharistie mimo mši svatou.

A bylo stanoveno, že velkopáteční liturgické obřady smí začít nejdříve v poledne a nejpozději ve 21 hodin. Vše bylo doporučeno, aby začínaly v 15 hodin odpoledne.

d) Struktura obřadů velikonoční vigilie byla v podstatě převzata z toho, co bylo s velkým úspěchem vyzkoušeno již v roce 1951 a plně se osvědčilo : žehnání ohně a velikonoční svíce. zpěv chvalozpěvu „Exultet“, 4 čtení ze Starého zákona, zpěv litaní ke všem svatým – 1. část, svěcení křestní vody, udělování svátosti křtu, obnova křestního slibu, zpěv litaní ke všem svatým – 2. část, mše svatá, kdy při „Gloria“ se rozezvučí zvony i varhany, po svatém přijímání zpěv ranních chval (Laudy) z breviáře. Tím obřady vigilie končí, s žádným samostatným obřadem „vzkříšení“ se nepočítá. (Pozor: nyní je struktura těchto obřadů zase trochu jiná, což všichni víme).

Bylo doporučeno, aby obřady velikonoční vigilie začínaly žehnáním ohně nejlépe okolo 22,30 hodin, aby mše svatá začínala okolo půlnoci. Stanoveno bylo, že z vážných důvodů se smějí obřady konat už večer, ale závazně bylo nařízeno, že začít mohou nejdříve po západu slunce.

A jak jsme toto všechno prožívali v Jindřichově Hradci před šedesáti lety?

Tehdy duchovní správu farnosti vedli pan probošt **P. František Friedl**, který měl na starosti bohoslužby ve farním proboštském chrámu a kaplan **P. František Kašík, OFM Cap.**, který se staral o klášterní kostel svaté Kateřiny. Pan probošt byl tehdy už starší pán, bylo mu 71 let, a na zavádění nějakých změn už neměl žádnou chuť, ale ani síly. A protože liturgické obřady Svatého týdne jsou farní funkcí, jsou výhradně záležitostí pouze farního kostela. Po odvezení františkánů v roce 1950 se v jejich klášterním kostele již žádné velikonoční obřady nekonaly, výjimkou byl samostatný obřad „vzkříšení“ na Bílou sobotu kvečeru, který zde byl naposledy v roce 1955, než pak v dalším roce na Květnou neděli vstoupily v platnost „Obnovené obřady Svatého týdne“. Protože P. Kašík měl na starosti také farnost Lodhěfov, a v ní připravoval zavedení nových obřadů, proboštského chrámu si nevšiml, vždyť se zde těch obřadů ani osobně nemohl účastnit.

Největší zásluhu na podrobné přípravě věřících k zavedení „Obnovených obřadů Svatého týdne“, jak to žádaly papežské dokumenty, měl zdejší rodák, milovník a znalec liturgie, **P. Karel Menhart**, mladý kněz, ale v té době bez státního souhlasu k „duchovenské činnosti“, který zde žil se svojí maminkou a pracoval jako elektrikář ve Stavebním podniku. Ten se, po dohodě s panem proboštem, asi 14 dní před Květnou nedělí, rozhodl přípravu denně uskutečňovat po skončení večerního svátostného požehnání. Pan probošt se obával, že by z toho mohl mít nepříjemnosti, když umožní, aby kněz bez státního souhlasu v kostele veřejně vystupoval. A skutečně se ukázalo, že jeho obavy nebyly zbytečné. Tehdy se proslýchalo, že nějaká zbožná katolička je zároveň také zpravodajkou soudruha okresního církevního tajemníka a že ho o probíhající přípravě informovala. (taková byla doba, soudruh okresní církevní tajemník měl v řadě farností svého tajného zpravodaje, někdy prostoduchá zbožná žena, pravidelná účastnice bohoslužeb, se přátelila s manželkou církevního tajemníka a mezi řečí ji „vyzvonila“, co se v kostele děje). Tajemník se rozhodl celou záležitost řešit a tak osobně navštívil jednu přípravu. Když však shledal, že se v žádném případě nejedná o nějakou bohoslužbu, že zde vystupuje řečník ve zcela civilním obleku (bez kněžského kolárku a kleriky) a navíc, že nemá kázání, ale jen jakési školení o tom, „kdy mají při obřadech lidé stát, sedět, kam přejít atd., konstatoval, že nedochází k porušování zákona o dohledu státu nad církvemi, řekl pak tajemník panu proboštovi „Školení“ tedy klidně dál pokračovala až do Květné neděle, která v roce 1956 byla 25. března. P. Menhart také prováděl nácvik obřadů s ministranty, takže každý z nich předem přesně věděl, co bude dělat, kde bude stát, kudy se bude pohybovat, co ponese atd.. Také poučoval **ředitele kůru a varhaníka pana Miloše Paula**, aby hudba byla ve shodě se všemi liturgickými předpisy a **paní kostelnici Alžbětu Teinitzerovou**, aby včas připravila vše, co bude k obřadům třeba. K přípravě „Obnovených obřadů Svatého týdne“ také přispěla zdejší rodačka, zbožná žena, slečna učitelka v důchodu (ve škole učila matematiku a kreslení), **paní Anna Prašingerová**, která byla opravdovou malířkou písma. Ta, podle návrhu P. Karla Menharta, zhotovila na čtvrtky o formátu A0 (84,1 cm x 118,9 cm) grafický přehled struktury obřadů Svatého týdne v jednotlivých dnech. Rozhodně to tehdy neměla snadné, neboť neexistovaly žádné barevné „fixy“, ale jen různě silná redispera, plněná barevnými tušemi (inkousty) a každá nechtíc udělaná kaňka znehodnotila celé dílo. A tyto 4 veliké „plakáty“, znázorňující strukturu liturgických obřadů na Květnou neděli, Zelený čtvrtek, Velký pátek a Velikonoční vigilii, visely na stěnách proboštského chrámu, takže je všichni měli na očích. Pak při vlastních obřadech P. Menhart, jako kněz bez státního souhlasu k duchovenské činnosti, nemohl být u oltáře, ale pokud to bylo třeba, vše „řídil“ od mřížky před hlavním oltářem. Díky důkladné přípravě, liturgické obřady Svatého týdne, jak poprvé v roce 1956 (tedy letos před šedesáti lety), tak i v letech následujících, probíhaly bez zmatků, pouze každoročně bylo třeba znovu provádět nácvik ministrantů, čehož jsem se ujal já, který jsem panu proboštovi Friedlovi a pak i novému správci farnosti, P. Josefu Kavale, zastával službu ceremoniáře.

Pokud se týká časů začátku bohoslužeb, tak ty na Velký pátek zprvu začínaly přesně v 15,00 hodin. To se však udrželo jen asi 5 let, protože tato hodina nevyhovovala pracujícím lidem, kteří se těžko uvolňovali ze zaměstnání a ani školní mládeži. Proto byl počátek velkopátečních obřadů pak posunut na 17. hodinu. Obřady Velikonoční vigilie začínaly žehnáním ohně před kostelem od 19ti hodin.

Pro úplnost je třeba ještě dodat, že v rámci liturgické reformy po II. vatikánském koncilu byly ještě trochu upraveny liturgické obřady (zejména obřady velikonoční vigilie) a texty modliteb a tento stav trvá dodnes, Výraznou změnou bylo také zavedení mateřského jazyka do celé liturgie Svatého týdne, což přispělo k maximální srozumitelnosti a pochopení významu jednotlivých obřadů.

Prosím, vzpomeňme v modlitbách nejen na ty, kteří před šedesáti lety v naší farnosti „Obnovené obřady Svatého týdne“ připravovali a pak uskutečňovali, ale i na ty sestry a bratry, kteří je tehdy s nadšením a radostí přijali. Většina z těchto lidí nás už přešla na věčnost, ať odpočívají v pokoji a mají účast na Kristově vítězství nad smrtí!

zpracoval a na události z dob svého mládí zavzpomínal Karel Bajer